

„Zakaj pa nisi poletel ti; tudi tebi ni menda vroče v najhujšem mrazu?“

„Jaz? He, meni se tudi po zimi godi dobro. Pri Zaplotnikovih visi koruza pod kapom, pa lepo zletim tja in se nazobljem. Kdo bi ne kradel, če je lačen? Spim tudi lepo na gorkem; skrijem se v Kovačev dimnik; zjutraj res prilezem črn kot dimnikar iz njega, pa kaj bo to!“

„Krasti ni lepo, vrabec! Meni se ne godi dobro, a sem bolj zadovoljna kot ti, tatiček. Lahko bi bila poletela na jug, a mislim, da je lepše živeti v domovini v pomanjkanju, kakor v tujini v izobilju. Ti si ostal le zato v domačem kraju, ker prav tako kradeš po zimi kot poleti!“

„Čiv, čiv,“ je zavreščal vrabec-tatič in je osramočen odletel.

Bogumil Gorenjko.

BIVALIŠČE BOŽJE.

O sv. mučencu Leonidu se pripoveduje, da je svojega sinka Origena, ki je bil pozneje jako učen in slaven mož, takrat ko je še v zibelki ležal, mnogokrat pobožno poljubil na prsih. Ko so svetnika vprašali, zakaj to dela, je odgovoril: „Ker je otrokovo srce pravi tempelj sv. Duha.“

To dogodbo je v cerkvi slišala neka bogoljubna grofinja. Zgled sv. Leonida ji je bil tako zelo všeč, da ga je takoj začela posnemati. Svojega malega sinka Krištofa je naučila, da mora vselej, če ga bo kdo vprašal, kje stanuje ljubi Bog, pokazati na svoje srce in odgovoriti: „V srcu malega Krištofa, če je priden.“ In da bi si ta nauk in opomin še bolj zapomnil, ga je večkrat, zlasti zvečer, s sveto resnobo pokrižala na čelu, ustih in na prsih.

Nekega dne pa se je zbralo mnogo gostov v gradu. Blaga mati ni imela časa, da bi svojega sinka Krištofka sama spravila k počitku in molila ž njim ve-

černo molitev. Postrežnici naroči, naj ga odpravi v posteljo, sinku pa reče, naj sam opravi svoje večerne molitvice, ker mora sama ostati pri gostih.

Krištofek vestno opravi, kar mu je bila naročila ljuba mamka. Kleče in s sklenjenimi rokami opravi vse molitvice ki jih je že znal; potlej pa se vleže in hoče zaspiti. Kar se spomni, da ga mama še ni prekrizala. To mu ne da miru. Hitro vstane; bos in v spalni obleki caplja po stopnicah dol, da bi poiskal mamo, ki naj mu naredi običajne križe, da bo mogel mirno zaspiti.

Mati je sedela med odličnimi gosti, ki so se vsi po vrsti kaj začudili, ko so zagledali dečka v taki opravi Krištofek pa mirno koraka proti materi, jo potegne za obleko in reče: „Ali ljubi Bog nič več ne stanuje v mojem srcu, ker me niste s sv. križem znamenjali na mojem srcu? Kaj sem hudega storil, da je bežal od mene?“

Mati ga vzdigne na svoje naročje, ga poljubi in mu reče: „Ljubi Bog ni bežal od tebe, drago dete! Kar zmiraj ostani tako priden, pa ne bo nikdar zapustil tvoje duše.“ Takoj seže po blagoslovljeno vodo, pobožno prekriža dobremu dečku čelo, usta in srce. Nato odbeži dobri otrok ves potolažen v svojo spalnico in sladko zaspi.

Lahko si mislite, da so gostje radovedno popraševali, kaj neki pomeni to nenavadno vprašanje dečkovo. Bogoljubna grofinja pojasni plemenitim gostom, kaj je slišala v cerkvi pri pridigi in da je hotela na ta način opominjati svoje ljubo dete, da naj svoje srce kot bivališče božje vedno varuje vsakega greha.

A. Zapovedani prazniki.

I.

II.

III.

Božič	Novo leto	Sv. 3 Kralji	Vel. noč	Vel. ponedjek △	Vnebohod	Binkošti	Binkoštni poned. △	Sv. Trojica	Sv. R. Telo
									
Mar. č. sp.	Svečnica				Mar. ozn.			Vel. Šmaren	Mali Šmaren
									
Sv. Štefan					Sv. Jožef			Peter In Pavel	Vsi sveti
									

B. Drugi imenitnejši prazniki.

Ime Jez.	Sv. druž.	Čvet. ned.	Najd. sv. Križa	Srce Jez.	Pov. sv. Križa	Zegnanska ned.					
											
Lurš. M. B.	Ž. M. B.	Obisk. M.	Karm. M. B	Srce M.	Ime Mar.	Rožniv.	Dar. Mar.	Ang. varih			
											
Andrej	Tomaž	Janez	Pavel spr.	Stol sv. P.	Matija	Marko	Fil. in Jak.	Jernej	Matevž	Sim. in Jud.	Lukož
											